

Sygn. akt V ACo 23/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Olga Gornowicz – Owczarek

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2017 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

z udziałem (...) Spółki Akcyjnej w Z.

o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

postanawia:

1) nadać klauzulę wykonalności wyrokowi (...)wydanemu w W. w dniu 12 grudnia 2016 r. w sprawie o sygnaturze akt SP – 41/16 w całości;

2) zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 420 zł (czteryście dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania klauzulowego.

Sygn. akt V ACo 23/17

UZASADNIENIE

Wierzyciel (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

w K. złożyła wniosek o stwierdzenie wykonalności wyroku (...) Sądu Polubownego (...) wydanego w W. w dniu 12 grudnia

2016 r. w sprawie o sygnaturze akt SP – 41/16, poprzez nadanie mu klauzuli wykonalności. Wyrokiem tym wydanym, w oparciu o zapis na sąd polubowny zawarty w łączącej strony umowie pośrednictwa z dnia 22 grudnia 2015 r., Sąd Polubowny w pkt 1 zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 45.712,95 zł wraz odsetkami za opóźnienie od dnia 1 marca

2016 r. oraz w pkt 2 zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 2.585,65 zł tytułem kosztów postępowania polubownego i kwotę 2.000 zł tytułem kosztów zastępstwa przez fachowego pełnomocnika w postępowaniu polubownym.

Dłużnik, któremu doręczono przedmiotowy wniosek w dniu 29 marca 2017 r.

i którego wezwano do ustosunkowania się do jego treści w terminie 14 dni pod rygorem pominięcia, nie przedstawił Sądowi w zakreślonym terminie swojego stanowiska w sprawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd stwierdza wykonalność wyroku sądu polubownego, nadającego się do wykonania w drodze egzekucji, nadając mu klauzulę wykonalności. Wyrok sądu polubownego, którego wykonalność została stwierdzona, jest tytułem wykonawczym (art. 1214 § 2 k.p.c.).

Odmowa stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego może nastąpić jedynie w dwóch wypadkach:

1. jeżeli według przepisów ustawy spór nie może być poddany pod rozstrzygnięcie sądu polubownego;
2. jeżeli uznanie lub wykonanie wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego).

Pierwszy z wymienionych przypadków stanowi o tzw. niezdatności arbitrażowej. Dotyczy ona takich kategorii spraw, które ze względu na swój przedmiot nie mogą podlegać kognicji orzecznictwa polubownego. Wyłączenia te muszą wynikać z ustawy. Z mocy

art. 1157 k.p.c. strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądu polubownego spory o prawa majątkowe lub spory o prawa niemajątkowe – mogące być przedmiotem ugody sądowej, z wyjątkiem spraw o alimenty.

Drugi z przypadków wymaga by Sąd dokonał oceny zgodności wyroku z zasadami porządku prawnego, do których zaliczyć należy normy konstytucyjne oraz naczelne normy w poszczególnych dziedzinach prawa.

Sąd państwowy ogranicza przy tym swą kontrolę do tego, co wynika z samej tylko treści akt sądu polubownego oraz treści wyroku lub ugody. Nie bada on innych kwestii, w szczególności zasadności rozstrzygnięcia i kwestii formalnych dotyczących przebiegu postępowania arbitrażowego. Postanowienie o uznaniu lub stwierdzeniu wykonalności zapada na posiedzeniu niejawnym i sąd nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2016 r., sygn. III CZP 40/16).

W postępowaniu arbitrażowym, do którego odnosi się wniosek wierzyciela, podstawą roszczenia była umowa pośrednictwa zawarta pomiędzy stronami w dniu 22 grudnia 2015 r. Na mocy tej umowy wnioskodawca zobowiązany był do doprowadzenia do zawarcia przez uczestnika kontaktu z określonym zawodnikiem, uczestnik zaś do zapłaty określonego umową wynagrodzenia w zamian za czynności pośrednictwa, które doprowadziły do podpisania kontraktu z zawodnikiem. Przedmiot postępowania nie był zatem wyłączony z zakresu kognicji sądów polubownych. Biorąc zaś pod uwagę, że wyrokiem Sądu Polubownego uczestnik zobowiązany został do uregulowania należnego wnioskodawcy na podstawie umowy wynagrodzenia za czynności pośrednictwa oraz kosztów postępowania przed Sądem Polubownym, Sąd Apelacyjny nie doszukał się podstaw do przyjęcia, aby wykonanie tego wyroku prowadziło do naruszenia jakiegokolwiek zasady porządku prawnego.

Nie zachodziły więc przeszkody do stwierdzenia wykonalności wyroku (...) Sądu Polubownego (...) wydanego w W. w dniu 12 grudnia 2016 r. w sprawie o sygnaturze akt SP – 41/16, w konsekwencji czego Sąd Apelacyjny nadał temu wyrokowi w całości klauzulę wykonalności na podstawie art. 1214 § 2 k.p.c. zgodnie ze złożonym wnioskiem.

O kosztach postępowania klauzulowo orzeczono na podstawie 98 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i obciążono nimi dłużnika. Na koszty te złożyła się opłata sądowa od wniosku w wysokości 300 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 120 zł (§ 8 pkt 1 ppkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie – Dz. U. 2015 poz. 1800).

Sygn. akt V ACo 23/17

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

-.

• (...);

• (...);

2. (...).